

den omtalte Bestaafenhed, og Paabudet omfatter derhos alene saadanne Kjøbstæder og Handelspladse, der have over 5,000 Indbyggere, hvilket ifølge Resultaterne af den sidste i indværende Aar stedfundne Folketælling, kun gjælder, foruden Kjøbenhavn, for 18 af Landets Kjøbstæder, medens de øvrige 50 Kjøbstæder have et Indbyggertal, der for ingen af dem naar op til 5,000.

Vi have — og synes heri ikke ganske at savne Støtte i nogle i Regeringens Motiver forekommende Ytringer — ikke kunnet overbevise os om Nødvendigheden af at udelukke Landkommunerne og de mindre Kjøbstadkommuner fra at antage blivende Medhjælp for Politiet i den omhandlede Retning, hvor disse maatte føle Trang hertil. Ikke heller have vi kunnet finde noget tilfredsstillende rationelt Grundlag for den Ordning efter Kjøbstædernes og Handelspladsernes Indbyggerantal, som Lovforslagets § 2 tilsigter. Efter vor Opfattelse vil en til Niemedet svarende Ordning kunne opnaas ved at bemyndige de enkelte saavel Land- som Kjøbstadkommuner til i det Omfang, som de maatte anse fornødent, at antage særlige af dem lønede Personer til ved Siden af Politiets Embedsmænd og Betjente at foretage det Lilsyn og de Undersøgelser, hvorom her er Tale. Paa denne Maade formene vi, at det vil kunne opnaas, baade at et virksomt Lilsyn kommer tilstede, hvor der efter de stedlige Forhold føles Trang til et saadant, og at der undgaaes særlige Omkostninger til dette Niemed, hvor disse maa anses for uformødne. Vi stille derfor Endringsforslag i denne Retning.

Forsaavidt Lovforslagets § 1 tilsigter at indføre et særligt jevnt Lilsyn, iøvrigt dog kun for de større Kjøbstæders og Handelspladseres Vedkommende, med 10 specielt betegnede Artikler, vilde disse efter vor Opfattelse kunne forøges med flere af omtrent lignende Vigtighed, saasom Fedt, Salt, Eddike, Brændevin og andre spirituose Drikke, der ikke kunne gaa ind under Benævnelserne Ol og Vin. Imidlertid nære vi nogen Frygt for, at en saadan Fremhæven af en Række enkelte Artikler kunde blive opfattet som ensbetydende med en Beskielse til i større eller mindre Omfang at tilside sætte Lilsynet med andre Artikler, hvad der efter vor Formening ikke kan være ønskeligt.

Fremdeles ere vi af den Anskuelse, at der er grundet Anledning til at udstrække den Beskielse af Befolkningens Sundhed, som Lovforslaget tilsigter at tilveiebringe med Hensyn til Levnetsmidler, til ogsaa at omfatte andre almindelig forekommende Brugs- gjenstande, der ikke sjældent have vist sig at kunne være af en særdeles sundhedsfarlig eller dog be- dragerisk Bestaafenhed, saasom Lapeter, Legetøj, Farver m. m. En Forpligtelse i denne Retning maa anses allerede nu at paahvile Politiet ligesaa fuldt som med Hensyn til Levnets-

midler, og vi kunne kun anse det for gavnligt, at de af Kommunerne særlig antagne Lilsynsmænd ogsaa have deres Opmærksomhed henvendt paa de berørte Gjenstande. Vi have saa meget mindre havt nogen Bestemthed ved at foreslaa den antydede Udvidelse af den eventuelle Lovs Omraade, som der af Justitsministeren er tilstillet Udvalget til Efterretning et af den dertil nedsatte Kommission udarbejdet „Forslag til Lov om Handel med samt Opbevaring og Anvendelse af Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer“. Dette Forslag, der iøvrigt muligt endnu vil undergaa en yderligere Bearbejdelse, forinden det kan ventes forelagt Rigsdagen, søger, som dets Titel allerede viser, blandt Andet at indbegaa Anvendelse af for Sundheden farlige Farve- og andre Stoffer til Legetøj, Lapeter m. m., og Undersøgelser paa dette Omraade synes ligeledes at maatte henhøre under det i det foreliggende Lovforslags § 4 omhandlede fæmte Laboratorium.

Hvad angaar Bestemmelserne i Lovforslagets § 5, forekommer det os, at disse sete fra ethvert Synspunkt ere for vidtgaaende. Der vil formentlig være ikke saa Tilfælde, i hvilket et selvdygt Kreaturs Besigtigelse af en Dyrlæge og dennes Attest for, at Kjødet er tjenligt til Mennekesføde, ikke fra nogen Side vil kunne bestrides at være fuldstændig overflødig; dette gjælder blandt Andet, hvor det er givet, at Dyret er bød af Trommesyge, af at have forslugt sig eller af andre lignende Aarsager, som Ingen paastaar kunne medføre nogen Hindring for at nyde dets Kjød. Men selv i saadanne Tilfælde, hvor dette er omtvivlet, udtaler — med Hensyn til en da paatænkt Lov af lignende Indhold som det nu foreliggende Lovforslags § 5 — et af fire Medlemmer bestaaende Mindretal i den af det kongelige Sundhedskollegium under 22de Juni 1877 afgivne Betænkning, at „det Grundlag, hvorpaa en Lov, som den paatænkte skulde være bygget, endnu mangler den videnskabelige Begrundelse, som er en nødvendig Forudsætning for, at Sundhedsautoriteterne skulde andrage paa, at Lovgivningsmagten sættes i Bevægelse“. Det samme Mindretal af Sundhedskollegiet tilføjer endvidere, at „et Forbud mod Salg af Kjødet af syge eller selvdydte Kreaturer kan derfor ikke bygges paa et hygieinisk Grundlag“, og henleder endvidere Opmærksomheden paa, at Tilkalbelsen af en Dyrlæge og en af ham eventuelt foretagen Obduktion paa de fleste Steder her i Landet vil være forbunden med saa store Udgifter og et saadant Tidstab, at en væsentlig Del af Dyrets Verdi, især naar det er et mindre Dyr, herved vil gaa tabt, og Kjødet i den Grad forbyres, at, som det hedder i for- nævnte Udtalelse af Sundhedskollegiets Min- dretal, „adskillige uformuende Menneker ind-